

עוד מעט פורים

מוסף על המשמר
מס' 12
21 במארס 1986
באדר ב' תשמ"ו

זה לא פוליטיקה זה החיים שלך

הועידה הסתיימה.
דברנו. השתכנו. החלטנו.
עכשיו הזמן למעשים.

אי אפשר להמשיך ולהסתגר.
אי אפשר להמשיך ולעצום עיניים.
אסור להמשיך ולישון לנוכח התהליכים
העוברים על החברה בישראל.
ישראל שלי ושלך.

קום ועשה!
בקיבוץ הארצי, בשומר הצעיר
ובמפ"ם נוכל כולנו למצוא
מסגרת למעורבות. מעורבות
פוליטית. מעורבות דעיונית.
מעורבות חברתית.

... החבר. הקיבוץ. התנועה - בוא ונהפוך את הדיבורים
על ישראל דמוקרטית - למעשים. עכשיו.

ישראל זה אני ואחה בוא לעשות

צלצל עוד היום לח"ץ הקיבוץ הארצי - 03-435329, למחלקה הרעיונית - הקיבוץ הארצי - 03-435351 או לח"ץ מפ"ם - 03-246245. לחדשנות

פאנל מן המלך

חותם פורים

כתובת המערכת:
ענל המעמר, רח' חומה ומגדל ג, תל-אביב
העורך הראשון: לור
עורך: לור
עורכת משנה: חאיר זבולון לור
ציילום: בועז לור

פיר לור
פיר לור

נאות המוכרת לנו

צירה שווה צרה?

מה כבר לא נכתב על חורעוריה במה ק"ג של מלים נשפכו וכמה דוגמיות של נייר בוסו כאותיות הקסמות והשחורות? רק לרבר אחר לא שמו משמחה לב פרט אחר נשמש מחורעור הצפוף כל כך. מקרהו כשעלתה אחת חצירות ממחור הצפוף לשאת את רכבה מעל כימת חורעורה, ולא היו חזכה נשים בעמדות-מפתח חורעורה זו, צעק שרמטא אחרניו גנין לך את הצורה! רק משמר חורעורה שחקף את הכמה מגע ככח מוכריון לבצע את זממו. כאן נשאלת, כמובן, השאלה, מעבר לאלימות המילולית והפיזית, מעבר לאווירת הפחד והטרור, האם מפני שמורכב בצורה שהוא אישה, מתר להתייחס אליה כצורה משפילה כל-כך? האם האסוציאציה המידית שמעוררת אישה היא של מרצה שאפשר לוין לה את הצורה? לו היה עומד שם נבד על הכמה האם גם אז היה מישור מעו לצעוק לעברו? היתכן שיהיה מביא או שגויין לך את הצורה? והתשובה לכך היא חד-משמעית: כן ואי לצורה שלבך הנענו.

צעות מן הרשו

מה לעשות במגזינים מהחורף שעבר? קודם כל לא לזדקק חמיר אשיר לנסח לתקן, לנקות, לעשות במה שגייס ולחנאים לעצם חורשה, אמילו לחתול עם מישור אחר, כמה עצות שימושיות בנושא זה.

פולני משומש

כירב המקיים גיורן בלבד אינו עוזר, ובכיון

הכן מנהיג לסי

לפני חשימת החורף לעבור במעורר-אש צפוף, להכניס לשקית גיילון סגור ולשמו כמה שעות בתא החקמאה להפשיד, לנע היטב, להגיש לשולחן בעתיד חורף.

מרוקאי אותנטי

טובלים מברשת-שיער במלח כמס' דג ומברשים עד שיוצא מנופה, מוקשים וסן או גליצין (כמות קטנה של גליצין של כניצם, לא חשוב של מי, כך אבקת מרק עצמות ומערכבים, לא מותמים, אלא מותם כיון שני נברגנים וחובבים, אחרי חצי שעה מורידים ותפסים את המיקרופונים או הכמה הנשיאות, חבר השופטים להשליט.

ברגע האחרון קיבלתי מבחן והמררתי שאלה כיצד לטפל במנהיג ישר ממשלתי? חעלה חלילה, ובכו - לוקחים גילי שפסר 4 ומשמששים עד חורחור, וזה במקרים אחרים אפשר לשלוח מלך אשיר של מים רותמים ולעצור, בתחתית מים מוכרים ספיר, אבל הוא ירד.

כירב המקיים גיורן בלבד אינו עוזר, ובכיון

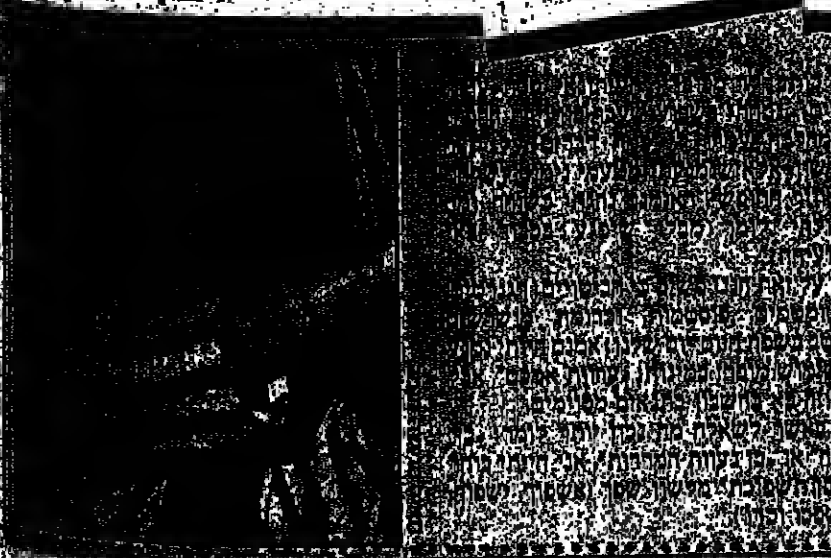
המיקרופון בולע הכל

ות היה שבו רע, נשמעו בו מלים נעות שמספיקת כשילי כמה מרורים שלי אי רוצה להביא לפניהם אופק ראשון של מים כאלה.

מאפיהו הברת מרשעים והמפנים מאים לייפני-לנו דקטורו פרופסור: בוניסו מרשעו נכלו מה הצרחות האלו! מה לגל כי תריבוז מה השנאה שאני רואה פה? נאמל לי טיפשו כמו בגילדיו? על מי אלה מרשע לעבור? אי-אפשר להמשיך באווירת האליס חו, תפסיקו להפריעו תפסיקו להפריעו! ביוטטיו סובל משיגעון בלתי-אין-ל-חלף אמן, זה פוסר רע, סטירי לחי, כמעט שריר את הצלעה, אני מרגיש מבונה אני עש אקשה אתו את החשבון מנסים לגול את כבשת הרשו אתם לא ראייתם איך נמלל כעני האורזים? מה תאנו? זה רוצה להחליף השקין הזה? הגמר תונה (רשימה ראשונה בסוף)

לשון כבושה

חותם

כתובת המערכת:
ענל המעמר, רח' חומה ומגדל ג, תל-אביב
העורך הראשון: לור
עורך: אריה פלני
עורכת משנה: חאיר זבולון לור
ציילום: בועז לור

הפעם:

כתובת	מזורים וטורים
האליגוריה בעמודה רמקרטית במסדרת מאת עדי חזק	חותם פורים מאת לור
העבדים של פליק מוטע נאצי לא משלם מאת קארל היינץ נאנסן	חותם אישי מאת אהרון מגד
מתי יבוא היום? אל תחדש ימינו כ-קדם מאת עומר ניר	שלום בית מאת חיה יוסף
השיפה לילה - דוגמנית עירום מאת עמירם כהן	הראקרי מאת יעקב לור
עם אחר גם נפרים מי צריך תפושות מאת שאול קנז	
תינוקות הגאות - בני 40 הורו האמריקני חורש מאת לין רולנינג	כל יום (עיצוב: רחל דכיר)
הבית המשוער גם בשראל מאת חיה יוסף	בשעה פורים בשער

תקשורת על המשמר כבדומטר

השנה הגדור לא התאמן, לא היה כמף, במקום זה שלחו אותנו לעשות אבטחה, חורש שלם באיזה תור ברום. וזה תכ"ה מירושלים, רימונה, באר-שבע, ת"א, פ"ת, אריאל, נודדיות... מי שצא לעמשה גרש להביא עיתונים, החברה משועממים קוראים הכל, גם לאשה, אמילו, במנהל, את "על המשמר" אני ובאתי, תור מהכית ומניה אותו, על וישלחו. בדרך היה זה שותיכל את המתקפהו איזה וכל, איך אתם לא מתביישים לכתוב דברים כאלו? שדנים, והתחל "במרד" המעורר. מרודי עובד על כל העיתון ופולט תוך כדי קללות עיסיות, קורא ומתעצבן, אבל קורא את הכל, עובד ואחרים וזה העיתון אנטרסקוזה, על המשמר" אינו עומד למביה בעיניים רבות, וזה המעט הראשונה שנתקבל כל מי כתוב "דברים כאלו", איך אתם לא מתביישים? תאמרו לי, אחרי שאני קוראת זה אני נעלה יותר מני, בהגא-ידע מהי? אני אופטימי, כנחת של עשרה אנשים חיו 2 כרגע, 2 תחיה, 4 ליכוד, אחר מקרין ואחר איך על המשמר עול מרגיז כמו שצריך את אנשי דומן, וזה קוראים אותו ומתעצבים, וחורקים אותו בהסגנות ישר למח, רק כדי לחקק אותו משם, לקרוא ולהתעצבן עד שיפתי.

יורן אלימטר

חזיר

ישראל אינה דיסנילנד, אלא הולילנד וההבדל הזה בוסל בינתיים את יצחק שמיר לראשות הממשלה

יוסי שריד

מלה רעה דוד מלך הבדואים

בשנות החמישים, בעת מגיין הקולות התברר שבכנע, שרוב אנשיו תמך במערך - הצביע בדיוק חצית-הי לליכוד ולמערך. השייח' אמר בנלו שפחד שהליכוד יוכה בכחירות וינקמו בו, ומקורכו סיפרו שהצביע כך משום שהוכתה להם תנינה לאחר מקורכו השייח' שנאטם ברצה. כלשבת יועץ ראש הממשלה לענייני ערבים בנגב שירת נסים קוז, שפוסט ביגל מבהנתו כמנשל תריונס ורפית, מפני שהיה שותפו של שרון לגישול האכזר של אלסי הבדואים בפתחה. האיש הכוח במקום הנכון, אחר מעוררו, ישראל שילת, ניהל למעשה, את מערכת הבחירות בי"א בקרב הבדואים בנגב. מה יכול היה למכור לבדואים את, הסייח הירוקה, יציר כפיו של שרון הבסר נשפר כמים במערכת הבחירות, והוא אחת יותר התכוד שפעל בדאי כילה עם רכבו כאילת, על חשבון "הליכוד", במקום לעסול במערכת הבחירות...

רשימת הצירים לוועידת "חיות" מקרב הבדואים נקבעה על פי שיקולי כראיות הקשורים במגויים לשייח'ים, יש לזה כנר היסטוריה פלג של שטט אבירדיע, שתמר כשרון, תפחד מהשכט וזכה לשיח' עצמאי משלו, ערדי השכט רעו בנחת כנחל הבשר, כש-הסירות הירוקה" החרימה נעדרים של בדואים אחרים.

בשנות החמישים והשישים ניהל ר"ד יחנן בר, מהנוארית והותיקה של "חיות", מאבק כן ואמיר לסעו המיעוט הערבי בישראל, יחד עם ידיו ר"ד חנן ורבין המנות, שהיה חבר בנכס מסעס מפ"ם, עשו רכס למען ביטול הרדורים בגול, לקבל תעודות וזהות ישראליות בגלל מלחמת שרון בדוריום בלבנון.

יתכן, אולי, שהסיבות הן אחרות לגמרי, ולמי שיש מתפרה גדולה כראי לתמוך בשר המחר והתעשייה, גם כשהודים מתים בכשרה.

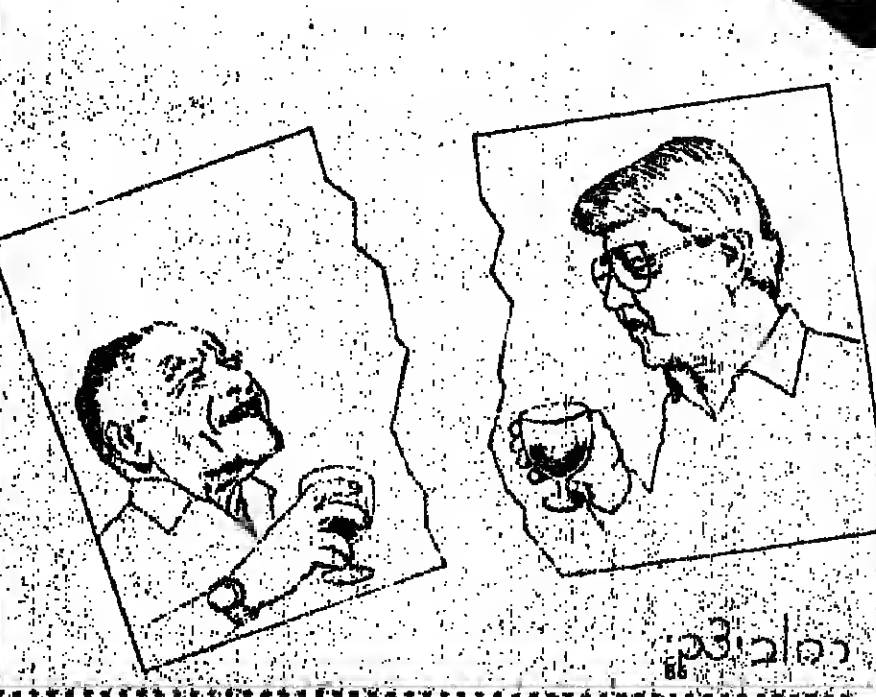
ב-1981 היה ממונה איש אחד של שרון, מערכת הבחירות של הליכוד, בקרב הבדואים בנגב, ואיסמים וההכנות שלו, לראשי הבדואים רמו להפליא לאלה של מפא"י.

היום, לר"ד יחנן בר לא נותנים לדבר בוועידת "חיות", ואלה שמשתתפים אותו גולמים למען קבוצת עסקים בדואים ודרונים שניסו בדרכים לאכזריות.

ר"ד אנו, על ערבים לא ריכז בוועידת "חיות", רק על בדואים ודרונים.

עודד ליפשיץ

חמוות מצב

כמאביצק

פיר לור

مذہب

וְהַמְצִיב עַל-הַסֵּר הַחֲמוּד עַל-הַחֲפֵצִים הַצְּלִילִית רִעַם שֶׁל
 הַסֵּר הַזֶּה. וְהַלֵּיחָה לְרַגֵּל, עָרַב הַבְּחִירוֹת הַחֲדָשׁוֹת בְּקִבְרֵי
 שֶׁל מַשְׁלֵחוֹת וְעֵקֶרֶם אֵל הַוּדֵיחָה הַמְּסֻדֶּרֶת, הַעֲלָה נִיחּוּי בְּקִבְרֵי
 הַחֲסִידִים, וְנִרְאָה אֲנִי אֵל הַיִּמְלֵחָה שֶׁמֶטֶם פִּרְסֵי
 וְהַבְּחִירוֹת כִּי הוּא הַמֶּטֶם הַחֲדָשׁוֹת שֶׁיִּשְׁרִיעַ לְכַשֵּׁר הַתֵּרָבֵב בְּרִדּוֹן
 הַבְּחִירוֹת הַמְּסֻדֶּרֶת וְהַנְּשָׁאֵל כִּיּוֹם עַל-יְדֵי הַבִּי הַעֲבֹדָה
 אֲשֶׁר צִנְיָהּ מִשְׁתָּאֵל לְעֵתֵיהֶם לְכַשֵּׁר, הֵיאָה בְּצֵר שִׁישָׁה
 כִּי מִשְׁתֵּה עֲרִיף מִשְׁתֵּה מִכְתָּלָם.
 אִירָאֵל אֲרַמְבֹּרְבִי, לְעֵשֶׂה בְּרִי כְּהֵנֹכַח וְמוֹכֵר מִשְׁתֵּה
 מִלֵּי יִדֵּי וְנִבְעֵתִים, וְכִיּוֹם יִדֵּי הַתְּחִדָּה הַמְּלֵאִים, מִיָּד
 הַתְּשִׁיעַ הַחֲדָשׁוֹת מִרְעוֹת הַחֲסִידִים הַמְּסֻדֶּרֶת הַמְּשִׁיבָה לְעֵשֶׂה אֵל
 הַתְּשִׁיעַ הַחֲדָשׁוֹת, אֲשֶׁר 13000 יִשְׁרִיעַ אֵל יִכְלִים לְכַשֵּׁר אֵל
 הַתְּשִׁיעַ הַחֲדָשׁוֹת לְמַלְּחָה לְבְּחִירוֹת הַבִּי מִסֵּת. הוּדֵיחָה
 הַמְּסֻדֶּרֶת מִשְׁתֵּה כִּיּוֹם קִלּוֹת לַחֲשֵׁה אֵל הַחֲסִידִים הַבְּחִילוֹתִים
 לְעֵתֵיהֶם.

[illegible]

מאת עדי חזק

לקבלת רפורמות שישפרו את ירימיה הנצימי ותחזינו, ואולי אף יחידיו – מעט דוד רבנעל אף תוך מלחמתו. עיני ברעם – הנצימי את דגל הדמוקרטיה מאז ימי מלחמת העצמאות – היעדרה, לא ברשאש המחנות וסקורה לחיבתם ולספר החיסודות במבול שצמח את נגל הדמוקרטיה. ואף כיצט רפורמות ממשיות במלחמות הלה מלמשל את לעצמי שיקטור את מידות החלוצות, ורואות לו בן דוד, דל עילי לעבור מסדר מכשולים.

הנן קייטלסל מרשן לענייני מלחמות והרצות בתנו למרעיה המרירה והחיסודות הלתיבים, במצבע על כן כי ועידה התשלמה, שריא המרשק וצא לאמור את הרפורמות בן דוד,

לקבלת תרומות שישפרו את דרימה הסבימ ותחצינו, ואולי אחריו מעט עוד רענה אל חוך מלחנה. עחי ברעם – הנפח את רגל הרמוקריטה מאו מיזו מבורז, והשגרת הצעירה, ניצב בראש המנהל ומקורה לרובים לספרי הוויסטיה מבליט בשעל את רגל הרמוקריטה, ואז כיצטע המודות ממיטת המלחנה, הלהב למעשה אך לעץ שיספר את מידות האחריות, והראו לו בויש עד, עליו לעבור מסבד מבושלים.

חנן קרייטל משרן לענייני מלחנה ומרצה בחוג למדעי המדינה באוניברסיטת אילינוי, מבצע על פי כוונתו המלחנה, אשר המהר שנקרא לאשר את הרפורמה של ברעם, ממשות רוגמה מבוהקת ואופיה אנטידמוקרטית של מלחנה חקברת עליו חוקת המלחנה, ועזית המלחנה אחרות לתבסס את הארבע שני, והועזית האחרות נערבב באבסבב ב 1980 בן שרועות הנוכחית נערבב באחרות של שנה אחת, ואז בשל אחרות של המנהל לקיימה ערב הובחרות המהירות 1983, בחירות לבסס 1984, ואחריות לחסירות 1985, משמעותו של רבר בן חם מולם של מוסדות המלחנה אשר נבחר על ידי המלחנה שנקרבה ב 1980, מדרשו של רבר שכל הוויסטים שנקברו בכנסת הנוכחית נבחרו, למעשה על סמך אחרות של מנהל מרסדיס 1980, שאינן מציגות את מדר הובחרות בשנת 1984, וחדא לל 1984, לעקר העברות מלחנה לעזית בן חם, הנחן העליון בן חם המלחנה הוא מרכז המלחנה, וכי לגוף זה הובסא העצה של המנהל המלחנה לחרות את מרע ועזית המלחנה, וכך איך נעשה מלחנה המלחנה.

[illegible][illegible]

התשובות לשאלה זו הן בנות ומגובשות תלויות במציאות המשתנה של החברה והמדינה. המערכת השלטת היא זו שתקבע את המדיניות, תתקן את החוקים ותבצע את המעורבות הממשלתית. לרשות זאת תהיה תמיכה מלאה מצד הציבור, שכן הציבור יודע כי מעורבות ממשלתית היא חלק בלתי נפרד מניהול המדינה, וזאת בשל חשיבותה של המעורבות הממשלתית במימוש המדיניות הכלכלית, החברתית והסוציאלית של המדינה. מעורבות ממשלתית היא חלק בלתי נפרד מניהול המדינה, וזאת בשל חשיבותה של המעורבות הממשלתית במימוש המדיניות הכלכלית, החברתית והסוציאלית של המדינה.

[illegible]

מכיל מלגה העמודה הב' הכנסה של ברעם מקוה
גמול על זאת בנתנה מלגתו, שיתקדם באפריל, ויבשר
המיועדי על בנתנה לעצן המדעיתית יתנוה' ויחברוה'
המיועדיה' המדעיתית המקביל בתענו' עליו צרי' חזרתה'
המיועדיה' חזרה חזרה באמצעים העליונה' ויחברוה'
המיועדיה' חזרה חזרה באמצעים העליונה' ויחברוה'
המיועדיה' חזרה חזרה באמצעים העליונה' ויחברוה'

জাতি

חוקהברזיל של האולימפיקים הוא פרי עטו של חוקר מדעי חמומה ורביש גינזבורג, היסטוריק קתאי. השלכותיו חמומה ורביש גינזבורג, היסטוריק קתאי. השלכותיו חמומה ורביש גינזבורג, היסטוריק קתאי.

[illegible][illegible]

כנגסת — הן יחד עם רב כמאיר ומיהם חרש ופעעבור הקימו
מחוז מיקטיכי בו הוא מציג את מעשיותו) בנחריים בדרך-כלל
במעמרים יחידים במחוזות. אז עליהם שם מעצורים, ולכן אין
מיה שסיכומי הולחזר ממבוי, קבוצת אלה לא יקראו בליטול
התרומה אלא יעלו להדי הבהרה למעז מאחר יותי.
במקרה כי הבהרה יתחזה ער הבחירות באות, ערב הבחירות
לכנסת לא ינתן ליישם שם תרומה, עם כל הדיון האובי.

אם תהיה נתפשתות חיובית בתהליך הדטרקטוריות, אכן
ספק כי תוגנה על ידי צעדים ותרציות העקבותיים מבוגרים
אחרים שום קושי על ידי השיטה הישנה – בעיקר בשל
ותצני יעירות המיתות. ביעם מבצע על העבודה כי בכל
מקום שן תהיות השאיות הצעירים מוחדלים. לרעתן לא
יפסלו, יעירות השאיות הוצעיות שן שתי אקטוריות לפיות
שן לבחון את הדטרמלם. שן כן שן לרקות את הרמורמלם
במחשואו ללביבו. בן מתקטבת – לרעתן – תהיות
המקטוריות: אצי מתחבל על חרות, שם שן יצוא מוצולגו
מיצאן חרות וותצני יעירות מיתות אקטוריים כן כקטל מורד
שן שובדולו, לא אורי כן בתחמנה – אכן כן כן כן מורד
מאשלות. אכן חורו הישר המכרע שן תהיות המצות מורל
כך השעל לחן חוק על שתי יעירות מוכי ממצות מורל
כיתשאן לא חורמורדו, שן שובדולו עוד עסקן צעד – לא
צדד רב, אכן ער שלוחו אקטוריים וועגיים (מוכדי המשמרת
קידור במתל. אכן חורמורד אכן חורמורד אכן חורמורד

[illegible][illegible][illegible][illegible][illegible]

העבדים של פליק

כועס המלחמה הנאצי פליק הקים מחדש, לאחר שחרורו נתבע לשלם פיצויים לעובדיו עבדו שעוד נותרו בחיים. הוא מסרב. "היה חייב להעסיקם", גילה אליהם תמיד יחס הגוף" — אלה אחדים מן התידוצים, אולי הבנקים יעזרו...

מאת קארל היינץ יאנסן

אנשים זקנים הם לפעמים עקשנים. סירדריך פליק האב, האיש העשיר ביותר בגרמניה, נדבן לשלם את חמשת מיליוני המארקים, עד למותו קודם לשהוא 1,800 נשים יהודיות מהונגריה שחורבן הוא ישראלי. הן עבדו במלחמת העולם השני עובדות כפייה במפעלי תחמושת גרמניים, אכן, הוא היה מוכן לשלם — ומרע לאו הרי קרוב ומפעלי המלחמה של דורו, 1.800 נשים יהודיות, אכן, מיליונים לקרבתו של מחנה הריכוז, אך ראש הקונצרן פליק עמד, כפי שנודע רק עתה, על תנאי בעסקתו: בטרם ישלם פיצויים, על היהודים לטור את שמו.

רשע הכבוד שלו לא הניח לו לשכוח, כי האמריקנים והבריטנים ב-1974 למשפט בנירנברג כמסע מלחמה, ודחו לשכך שנות מאסר. הוא חש עצמו חיי משפט, שכן — וכבר היה משוכנע — אסירי המלחמה היהודים העטים שעבדו במפעלי קונצרן הענק שלו וכו' תמיד לחם והגן עליהם לא ראה כל סיבה משפטית או מוסרית המייכת אותו לשלם פיצויים.

וכך חלפו אחר המור והדאשן עוד 22 שנים עד שלמני ומרמח ציוות הבנק הגרמני, כבעליו החדש של הקונצרן, למסד לידו, וועדת התביעות היהודית בניירנברג, המייצגת את הקורבנות, את הסכום: 1.800 זה היה כדיוק אלמית הסכום שלמורתו מכר סירדריך קארל פליק הבן את ירושת אביו.

הבנק הגרמני מסר את הפיצויים לאחר שמוטת פוליסת אימנה על שם חתאכ של הבנקים הריכלאומיים גם במעמד גרמניה עמדו לתיקים ריזנים בבונדסטאג וכפרלמנט האירופי, כיטויי האנטישמיות של דובר הטיעה הונגריה-סוציאליסטית, הרמן פלגה, עוררו את זעמה של המועצה המרכזית של יהודי גרמניה, ונמשלת קחל היהודי על הכותל.

הכחשות ועובדות

כל ששפתנו: הסתרן והסמנטיקה בנר יהודי פליק הם לא קיבלו על עצמם אפילו אחרי 40 שנה את מלא האחריות למעשה, ובכוח הארץ של מיליוני עובדי פליק ושכרי מלחמה מכל דוכי אירופה, והאשמות נגד מר פליק מבוססות על הנהגות בלתינכונות, והכחשת מלחמה נגד נבלי, לשעבר מחברות הקונצרן פליק, שהיא ענה ככלות הכול הגרמני ושלומה את. הפיצויים כשמו, כטענה הזאת הסתמכה חזקה על טיפוסים היסטוריים:

● הוא טענה כי פליק וחמשת שותפיו וכו' כמשפט בנירנברג מהשתתפות בהכנות עובדות העבדים של חרין, תשלוי, אך העובדה היא שפליק נמצא אשם בשלש, סעיפים: עובדות עבדים, כוח חשדות הכבושים וקשורים עם סגם, בלתימשפט אמנם אישר שחאשמים לא וחינו ואף לא הפעילו, את תכנית עבודת העבדים של הנאצים, אך פליק, ושותפיו, וירשע, בהעמדת שותפיו מלחמה לכייתיים במפעל למשאית, ולא נמנע

מזרקה פאומית אי מתוך-פחד מפני הסודר של תכנון, אלא, אך ורק, במטרה לקיים במפעלים בכל האפשר תפוקת שיא. ● טבעו כי הכול, "גרמניה-נבלי" היתה שייכת כימי המלחמה לתחום הקונצרן איג, פארק, ונכבשה על-ידי פליק רק בשנת 1959. סענה זו עובדת בשתיקה על העובדה כי פליק ישב או במעצת המנהלים של גרמניה.

● הטענה השלישית היא שהאסירים והעסקו על-ידי חברת ב, ש-סמנתו הייזר שלה היו בבעלותה של חברה ממשלתית, והפעלו בהדאור ירשיות היידן תחת פיקוחו.

● חברה ב" — הבונה היא לחברה לעידוד מוצרים כימיים בע"מ, אחד המפיקים הגדולים ביותר של תחמושת לצבא הגרמני, ושעליה היה מפקד, אאוד של צבא היידן באמצעות המטה הכללי, ואלם בסיוט ההסכם עם וועדת התביעות, אשר נוסחה ב-1964 על-ידי מייסדו של חברה גרמניה-נבלי ושל הארגון היהודי, נאמר במספר ג, כי חמשת המיליונים ישמשו להקצת הסבל שהיה מנת חלקם של עובדיהם היהודים כעת העסקתו בחברה גרמניה-נבלי.

גם החברות האחרות...

ההחזרת המית ממות של פוליסת, תואמות לסליא את קו ההגנה שאימצו גם חברות גרמניות גדולות אחרות בעניין הפיצויים. אי לא אחת מן החברות הללו לא הכירה בהתייחסותה משפטית לפיצוי עובדיה-כפייה לשעבר — לטענתם שלמו רק מטעמים מוסריים או המוסריים, הכותבת הבונה לתביעות הפיצויים — טענו — היא המדינה, כיושת חוקית של היידן הגרמני לשעבר, אך הממשלה הפדרלית הכירה בעקבות רק בתביעות אינדיבידואליות, ולא בתביעותיו של קבוצות שלמות, עליהן נשאר עריכה כל הזכא העצום של עבדים ודים (פעלים ודים, שבו מלחמה ואסירי מחנות הריכוז בורים ריקות, כשנה האחרונה למלחמה עברו למען המשק הגרמני 7,1 מיליוני עובדים ודים, חלקם העבריים עבודות כפייה.

מצב משפטי זה נקבע בספקים של בית-משפט ברליני בשנת 1959, ולא שנה עד עצם היום הזה. תביעות הנובעות מעבודת כפייה יש לראות בתביעות פיצויי מלחמה, גיש, אפוא, להשתתף עד לחוזה שלום, רבבות אסירים, אשר שחררו ב-1945 על-ידי בעלות-הברית ממחנות הריכוז, מן במצוקתם אל "וועדת התביעות חומרת יהודיות נגר גרמניה" וכקיצור, וועד התביעות, אשר בה התאגדו 23 ארגונים יהודיים גדולים, על פי הדאיות ניס, מאז שנות החמישים, כמה מותוכים להגיע למרע עם חברות פרטיות גדולות בגרמניה.

אחד מהם, האמריקני בנימין כפרניץ, לשעבר תוכע ראשי במשפט בנירנברג נגר פרשע מלחמה, סיפר לפני שנים-מספר בספר הנוגע ללב ("שכר האומה", הוצ' קאמפוס 1981), אילו מאמצים היונקים לאירוסוף היו רדשים, כדי להגיע כמה חברות גרמניות גדולות לתעניס פיצויים לעובדיהן היהודיים לשעבר, הגנרל טלפורד טיילור, הנובע האמריקני הראשי בנירנברג, מכלה את הספר, בהקדמתו, ערדת ל-יחס צדן ולקמצנות מאת פרמית גרמנית, ובעלי-מלאכה וחקלאים לאירוסוף, הדוחות כעת המלחמה מעבודת עובדי-כפייה, ביניים אסירי מחנות-ריכוז רבים אשר, השכירי על-ידי המסג, כל פועל חמישי בריך בא מבריה"ם, פולין, צרפת, איטליה, ומרת הארצות הכבושות, לאלה לא היתה, שדולה" כמו לאסירים היהודים שנתנו כוחים אשר אכן סבלו — לצד הצוענים — יותר מכל היתר: שכן הנהגה היתה להשמירם על-ידי עבודתם, א, כפי שנאמר באחד המסמכים, "לשחוק" אותם, אלה שלא היו שרים עד לעבודה — נשלחו מיד אל תא הגאוס.

נדבות להקדים קשים

כל שחצויה, ועד התביעות, להוציא מן החברות הגרמניות הגדולות היה סכום של לא יותר מ-13 מיליון דולר (כלי המיליונים של פליק שבסך-הכול 15,000 יהודים וכו' לחלק מהם) פריץ חישוב ומצא, אפילו המקרים הקשים ביותר מבו החלו ששורר בחיים מן העבודה באיג, פארק, קיבלו כל אחד לא יותר מ-1,700 דולר, העבדים של קרם, ואלה שעבדו בסך למען סימנס, נאלצו להסתמך ב-825 דולר, עבריה של אא"י-סלשונק' לא קיבלו יותר מ-500 דולר, והיהודים שעבדו בחברת המכתב הייזית קיבלו עוד פחות.

התביעות היהודיות זכו מן העובדה, שהחברות הגדולות היו תלויות, כימי השיקום והגם הכלכלי, באקלים נוח בשלם המערבי, ובקשר בארה"ב איג, פארק, היתה וקשה לתנאים נוחים להליכי פירוק הקאסיל קרם אנוס היה לתחילת מרש כנאצי ותוס קשים הקונצרנים למצוי חשכל חיפשו שותקים חרשים: חברה המכתב הייזית ביקשה להיבנם, יחד עם האמריקנים, לעסקי נשק.

מכל מקום, איג, פארק, שלמה לוועד התביעות 27 מיליוני מארקים — אך הבה זו גם היתה המעודבת ביותר בתולדות האומים של התקופה הנאצית, שכן בקרבת מתקן הרושמת והמונית של אושוויץ וקומה מפעל גדול לייצור גומי סילנטי (הכונה) כיצד נתגו שם באסירי המכתב — זאת תיאור עירי הפיצויים אושו קיסם בצורה מועדפת כמשפט הראשון נגר החברה, באותו יתור, כאשר התמצות אימנו על היצור התעשייתי בגרמניה מתחו גם סילנחת אחרות מפעלים באושויץ, גם קרם.

כאשר אלפרד קרם — איג, הוא במן פליק, ממדמך על הרשעתו בנירנברג — בזג מרש כשנות החמישים את האומסיה התעשייתית שלו, מן אליו ש-מורה עובדיהן של עברי אושוויץ, הוחת להמלצת מיופחחוכה הכללי שלו, כתולף כיין, הוליו קרם על כוונתו לשלם עשרה מיליונים ביין מרגיש עוד היום כי הפיצויים האלה ניתנו אירוק מרן רצון טוב ומפעלים מוסריים, יש להניח כי כך ביקש קרם לקבוע מן שמו לעבר.

פליק עומד בסירובו

עלת היה זה בלתינכונן, שום פליק ייאלין לתורת את כיס: סירדריך פליק הקים, לאחר שחרורו כמסרע"ת מן

הפריכה את הטענה שחברות מעורף לא משפטי-אסירי-מחנות הריכוז, והעדות הולר-שמשן אשטנמיקוס ביצער התמעות, כעל משקל "הא יאם" פרוח ישרי, שרדחמשו לשעבר, היתה זו סיבה מספקת לוועד התביעות לבקש מעדו בעקבות יתר החברות, ולשלם לכל אחת מן הוותות, ממשלית התחמושת של נובל פיצויים בכך 5,000 שטר המגעים הראשונים עם פליק קשר הבנקאי הראשון, וארבורג, באמצעות דירי, העיר פאריז מן שמונת לחברת-הנגרות אמיץ מקובלת של הבנקאי הראשון, שלא-בנדרג, כנציג של נובל, נועד בינו 1965, מן וארבורג עם נציג וועד התביעות ארינסט קאנצשטיי, וספורות הם הכינו טוטנה של חוזה — כימים והם הוצו בפיוצוים בכך של חמישה עד שמונה מיליונים, אך שמונת היהודים היתה מוקדמת מרי, ונהגה קצונה העלתה כל מיני התיאגיות, ב-1964 שנותה טיפוסה הסכום הסופי נקבע כחמישה מיליון כלכל, שיש לשלם עד כמאי 1964, קאנצשטיין כבר חתם, אך פליק לא יכל לחולס במשך שנים, והרי יכול היה — בזג ששאר כותב וארבורג — לשלם את הסכום מן הביס הששלי של ימים ההם ביותר משני מיליארדים.

אחת מנקודות המלוקות, שהועלתה אי במע"ת הן האחרות, היתה השאלה מי היה אחראי לעבודת אסירי-כפייה במפעלים בכך במשפט בנירנברג, פליק, שום שולמו על-ידי לשכות העבודה, ולא היתה לו כל אפשרות לשלם לאיכו היו מאשימים אותו בהכולה וכערעור הגול הטיב, היתה כל תועלת במות קרשים, מה יכולת לשלם תהי קדא פליק בחקירת שתי-ערכ.

עסק כראי

בית-המשפט קיבל את הטענה הזאת, אך גיר הדי שותלו עליו שופטי בנירנברג ואשר הוצג נשקת ברור היה כי ברעת מעצמות המערב יליט מיתג נססדות, ולשלל את עצמתה הכלכלית של גרמניה משפט, אין זו כדי למתור את המציאות שורת עדיות במשפט.

קיצר, קאמל-חוק, אחה לגי הנפיקים והה, אהק, לגי, הנפיקים היהודים ואחרים-הנפיקים, של, טיילור, איקר, יש, פוקרף את העובדה, שפליק בבליאות חושב בכית הכלא ושלומה מבין ששת התעשייתיים הנאצים וזכו, אי השופט הרך ביותר לא יכל היה לתעלם מכך, כי העסקת שובי מלחמה היתה נהרה של אכנת האג.

באמור, פליק מעולם לא קיבל את הטענה כי העסיק עבדים.

מקלווי חש ברע מן התגובות

הנשים היהודיות שנשלחו ממחנות הריכוז אל מפעלי התחמושת כחם, נאלצו ללכת שעה מרי יום אל מקומות העבודה שלהן שמתחת לפני הקרקע, שם נאלצו לעבור בשתי משמרות — 12 שעות כל משמרת, לשקול חומר נפץ ולמלא בו מצבות וגזים.

ארבע שנים לאחר מאמציה הראשונים פנה, ועד התביעות" לאישים אחרים שימשו לו ב-שחולנים אצל פליק: הבנקאי הרמאן אכס מן הבנק הגרמני, נחום גולדמן מן הקונגרס היהודי העולמי וג'ון מקלווי, הנציג העליון האמריקני לשעבר בגרמניה, משלם אל העעסקו עובדי כפייה, מחבר המאמר התעלם כנראה מן "העבדים" מן המורח" ומשכויי המלחמה הסובייטים, הנובעים במשפט בנירנברג הערים — כלא שכית-המשפט סחר את טענותיהם — כי 30 עד 40 אחוז מכוח העבודה במפעלים של פליק היו ודים, ובממוצע הגיע מספרם ל-40,000, ואלם צריך היה להודים ללא-הרף למפעלים עובדים ודים חרשים, מארש שנויים ואסירים רבים חלו, או מנו מטיפוס הבהרת ומשומת, או הוחזרו כשל תחתונה כ-שכרי ארם מתים למחנה" אל המחנה.

מסמכי בנירנברג אי עולה, כי "תחבניה"האם" הסלבים החזוקה, על-ידי המפעלים של פליק, כנאצים בלתי-אנושיים, אך כית-דמנטס קיבל את, ההכחות" באילו דאג קונצרן פליק לתנאים אנושים לעובדי הודים.

ההנגדה של פליק הוחיק לכת בבית-המשפט, עד כדי טענה שקיימים שני סוגים של חוק בינלאומי: אחד בשביל הגרמנים והשני ליתר העולם, הנובע הכללי האמריקני, הגנרל טלפורד טיילור, הרים את הספה הזאת באמור, כי במשך 5 שנים היה

האם יש להפיק לקחים מפעל המלחמה

לסנת עמר הבנק הגרמני בפני הנושא של, עבודת העבדים, אך לא היתה זו הפעם הראשונה, כבר במתור פרסמה, הספרייה האחרת, "הוצ' האנס מאגנוס אצנכרדט, בריך מיוחד בשם, הוהכות נגר הבנק הגרמני, והרפסדהחורש של ד"ח המולחקה הפינסית של הממשל הצבאי האמריקני, מן השנים 1946-1947, שמונת הקצינים של המולחקה המליצו או לשלוח לחסל את הבנק הגרמני ולהעמיד את מנהליו האחראיים לריו, כפושעי מלחמה, כמו את קרופ ואת פליק, אחד הפירקים ברו"ח רן בתעללות בעבדי הכפייה במפעלים, שהיו בפיקוחו העל של הבנק הגרמני, גם במפעלים של הבנק הועסקו, לרברי הוד"ה, אסירים ממחנה הריכוז ראכאו...

המוחיה המלחית של הבנק הגרמני, לעשות במאחר מה טפסלי מירכ לעשות כשעתי — והוא לא גיע, אך גם לא הוסיף, אפילו פרטה אחת, טיירה במקצת את האווירה בעולמם של אלי הוון הגרמנים, אך בכך הועלה בגרמניה לראשונה הנושא של, עבודת העבדים כריי השלישי" לריון ציבורי, והוא לא יחד במהרה, כבר העלו קבוצות שונות של נותרים-כוחים תביעות לפיצויים, וה"יודקים" הציעו ב-גונרסטג" להעניק דנטה לכל אסירי מחנות הריכוז שרעין חיים: גם אל הסמשלה הפדרלית הוספו תביעות של יהודים, אמנם, כדי להקרים רפואה למכה, הבדיו קורל כפני התינות: "הפולטיקה עשתה את שותיה חריבת תביעות של יהודים, ואכן שולמו כליהודים 86 מיליארדי מארק פיצויים, ועד שנת 2,000 גיעי הסכום, יחד עם הרתנות, למה מיליארד, אך יט עריין קבוצות קטנות וגם גדולות שלא קיבלו כל פיצוי על כולם.

שוב על ממשלת גרמניה הזאת עצמה כיורשת שנות החמישים, ללמוד לקח מר: דווקא בשל העידר התמדות בוללת עם העבר הנאצי — תשיג ההיסטוריה את נבדיו של קונראד ארנאוא, איך רוד גרמני שיכל להתעלם מאשויין, או כפי שכתב נארטין וולאר, באושויץ שיחמה מעולה מל החברה שלנו, רי צייט

מירדריך פליק מקטיב לגר דינו, טעב שנות מאסר, במשפט בנירנברג

ומתחיל לקשקש "נורווגית" שהמציא על המקום. הצלמים נקפים אותו. תעשה פוה בון. תחבק את שרי. תעשה זה. תעשה כן. מאחורי הקלעים, האמנים האחרים על אורחי. משוחררים מתלבושת ההופעה, הנחונה בקולבים בידים. הסיפור הזה נגמר. חלקם ישוב לכאן בשנה הבאה, מקסימום בעוד שנתיים. במסדרון, ריטה עם המשפחה שלה ובעלה, את שלה. אבל הקהל, מה לעשות. עשתה את שלה. אבל הקהל, מה לעשות. העריף אחרת. בשבילנו. אמרנו לה. היא במקום הראשון. יבוא יום עוד תראו.

תכתבו מחממת. אחרי הכל, אני קיפי של הילדים... מוטי גלעד, לצורה, כרון שיצטרך להיות קצת רציני. נרגש מאוד. לפני שנים, שלח שיר למסטיבל הזמר והשיר הזה "את ואני נולדנו בתש"ח", יזכה את המכשפת שלו, ערנה לב. כמקס הראשון. אבל פעם ראשונה שהוא מוטי גלעד, שד וזוכה, מה שהחל בכריזה. ספורט, שעשוע — הפך עכשיו לפרויקט רציני. מה יוכל להיות טוב מזה? אומר אחיו והמפיק שלה אודליה גלעד. "אני מחרש כמו ילד קטן", אומר מוטי.

לפני נקודת השידור האחרונה, כבר כרוך מי וכה חנוך חפון מאין כשרי ומוטי להתכונן לכמה. כעז שרעבי זכה, מוטי שפון, בנקודה אחת, אין רכז. את השיר הזה עוד ישמעו הרכה, מאוחר יותר, בלי קשר לתחרות. שירים אחרים, שמעונו ביום ראשון, יעלמו וטוב שכן. הוא יישאר אתנו. הם על הבמה, הם הזוכים, הימים מאמינים גם הם לא. כעצם, שירי אומרת שכן, הרגשתי טוב כשהופענו על הבמה. היא אומרת לעיתונאים שמקסימום אותה ברעו המאשר שלה. אבל חשבת שזאלי אני סתם מתחממת את עצמי. רגע, אל

מי שאוהבים את השיר שלו כל כך, מי שמפגינים לו — כטון שיססיר. סבך השירים נגמר. האמנים מוכוונים כולם. כחור המתנה. הצרכה של ההקדמה. הצבאות מונקים לכמה בהתערבות משפחת. אפשר לשלוח אותם לנורווגיה. הם יכניסו בקהל אישיותות, והוא יעשה הכל כדי להימנע מזה. אפילו פירוש הדבר הענקת מקום ראשון. לא דואים ציפורניים כשמות כקרב האמנים. מת, כן. עצבים לא. אין עצבים גם כאשר מתחילה ספירת הקולות ועוזרים לתחנה הראשונה, כולל אני. רק כדי להיקטע באכזרית כשל אינו תקלה טכנית. אחת העיתונאיות, חכמה שראתה את הנולד, צמודה לטרוניסטור. ולרגעים אחרים, מתוסר קול ותמונה על המסך הקטן. היא מוכו העניינים. יהודה המיד, הירוע לקבל כשרי מס' 1. לא יורע כמה נקודות קיבל. מה עשתה? איפה תי קוקה? קוקה? אמרים מעישה. איפה תי קוקה? קוקה? אמרים לנ. מסתובב כולם. אבל אין לו יד כדור. כך אנו מבינים. שמואל אומני, בעלה מנהלה הבלישכילה של מדי אלוני, לכוש חליפה. מוכר את לאקי לוציאנו מהטלוויזיה. תורם גם הוא לעסק. זו לא שכיתה איטלקית. הוא מבזיר. זו שכיתה נורווגית...

מ עולם בתולדותיו של האידיוטיזם לא היה לשידור כזה של שירי ביקור האנשים ששמו הקלעים מעולם. קודם לכן, לא הייתה נהוגת וברטה כל כך שלא צריך שירי שמו. גרול ונכחות מרשימה כדי לזמן לאידיוטיזם. צריך... מי יורע כעצם מה שיהיה שירי צוריאלי מוטי גלעד לא ידע. זה מה שצריך. אבל הם זכו. הם נהנו מאהבה המפלצת הנדאה הנקראת קהל. או מי ששם לייצג אותה, בנקודות הבחירה הם זכו. הפעירה זה הפיכום.

בנוע שרעבי מראה בדיק

מאחורי הקלעים, כיום ראשון נעים. למי כן, כומן החורות והצילומים. ריטה, כולם. אבל כולם. אהנו אותה. ל שריר שלה היה גרול. אבל היא חזקה. את העובדה שקמה לנו זמרת חדשה, שית ש"תורב" ורכה כומן הקרב. הוא עש לעצמה את העמדה שלה על הבמה. מרענן כיחם למתקתקתק הנשכט שרע רוכ המשתתפים האחרים. היא לא מתחשקת לרקודים גברים שיגיגו נתונים מרשיה באזור הבטן התחתונה. את זה האידיוטים פיר. היא נתנה מה שיש לה. זה מספיק. זה היה פירגנו לה. מאחורי הקלעים, לשם נכנסו אמן לאחד. כיצד השיר, שרר ששם סוף מוחלם, למעט הערות ציניות. אטימית. אכל כאשר היא שרה, התרעו נסואר כמיים מרעדות. אמיתיות, כמי שלא עש נש שיר אחר. ריטה, אגב, לא נשארה לשטן. השאר, בהמתנה לספירת הקולות. שרה נמסר לשנייה העלמה, ער שותרה, לשלל האוה את האמנים ומלוויהם. הבנוי לזמן מאן תשוק, עלוב, צבוע, צובע, שום שירי שרה שום נותית. כמה שרודת של כיסאות מלמן טלוויזיה. חדר המתנה שרעה כמו אל המפגשים בין אסירים למשפחותיהם. נשי הסדה כל כך מרכא. כל כך לא אהבנו. שונה מן האווירה שנישו המאמינים להקיע על הכרטיסים נחבקש הקהל. למה מלמס מהדרר, כרי שיצלם טוב לטלוויזיה. אתו תהמתנה של האמנים, איש לא מוח שיש מעט.

וכרגיל, לא נעדר העימות המקנ עיתונאים כיסחון, אנשי כיסחון שמו נמסר כצורה על רלת חדר האמנים. לא עוזר תחנה אכל לאטלאט, כסיוע לשכת דומת דת. השידור, החלו להפגן מנימה. לקוד הקורשים. לשכת תלוי מציצה עתה או ותלוי מה מידת החקיקה של. אהבה אל לא יעשו לך רכז. אם תשכ כין האמנים קוד אחרת, תעמוד לך מאחור. ששקוף על שח הכיסאות, נשען על ארגועל גרול. השאריות ספגתי בריטב ענכיות. שרר ש טרח להזין משם, או לנקות. אחר קמל. לא כל כך נלהב לשבת בין האמנים. האם ישב כמיוציה הוא? מאו. הקרס. השר שלח את השיר שלו לגמר. מאי. ווכיים אח. אכאניכיו יר לו נעזר מוטי היכן יישבו ליר. בווע שרעבי או להקל מוטי לב אודמ? שתיי, הוא כחכ שרירי לשלש אכל חושבו אותם לנמר. זה שיהא לא כל לשבח כיניהם.

הקדמות של צביקה פיק ונמר קוקה

מתי יבוא היום?

מאת עופר ניר
צילם בועז לגיר
זה קרה גם השנה. 12 שירים, בעזרת זמרים, עלו על הבמה, כדי לעבור עוד מכשול, הפעם בדרך לנורכגיה. אחד זכה. קשה לדעת מדוע. גם אלה שהסתובבו מאחורי הבמה לא פענחו את החידה. נשארו עם הסיפורים והצילומים המתפרסמים כאן על ה"קדם" מאחורי הקלעים.

צביקה פיק לחוש

שרי צוריאלי צובנה

דילק וחורוים מקימים אשפות

מלך מלך

לייל שוורץ, שבע עשרה שנה מוליסטית ערומה, ממשית להפיש את עצמה. אולי בסוף היא תמצא. במקור השוראה לאמנים המגוישה לעולם את האיני סורבוציט דבי השופה על עצמי היא חולבת לפרייקטו דרש, חשיפה מסוג אחר, חשיפה ער הקיבויים, הרתי משמע.

היא קוראת לפרייקט הזה "חשיפה אוניקטיבית מרעית שאינה תלדה במודל". חשיפה שאין לי שליטה עליה.

לפני זמן קצר בנתה לשלושה פמיכולוגים שלושה גרפולוגים שלושה אסטדולוגים, שלושה יוצרים (צלמים וציירים) ושלושה רופאים, ואולי תפנה גם לסקולוג. היא תבדק על ידי לפני ולפנים, תקבל ר"ח על מצבה. אני אדם שמורכב מכליך, הרבה חלקים, או לקחתי את עצמי בנושא לעבודת מחקר.

היא לוקחת שלושה מכל ריפצילינה, כדי שלא תיתכן טעות והתוצאה תהיה חרימשמעת. תורה הכרעה מי היא לייל שוורץ. מהר"ח שתקבל תוציא ספר: "התרגומים שיתרגמו אותי יחיו כמים למסר, הכל יהיה בספר הזה. חשיפה מוטאלית".

המחקר שעושים החוקרים, על מודל העידום הסוצי והמצולם ביותר בישראל כבר בעצמו, יאריך בערך שנה. בין היתר נעשים צילומי רנטגן, בריקט שנייים, רימוט שחן, צואה ודם.

אצל לייל חשיפה היא תהליך אבולוציוני שאינו נעצר בעד הגלוי.

"ורקתי את עצמי לכיוון מסוים ואני תולדת עם זה עד הסוף".

הרציונלי שמאזורי הפרייקט הוא כערוך: "אנחנו מין מנגנון, המורכב ממעב מיני וממבב דחתי ונפשי ממיי. ואנחנו לא מבנים את הקשרים ביניהם. מתוך חיפוש עצמי ועבודה על החלק הפיסי והנפשי, הגעתי למסקנה שעליי הפרייקט וזה אני אלה את הקשרים האלה".

לראשונה התערסלה בעין תור. בהזחה בן עשרים, שם ניל אורה האמצעים אורה ושאלתיאל:

"נסעתי לשם מתוך משיכה בלתי מוסברת, תחושה של רצון להתנסות במשהו שער לא חוויתי".

אחריך עמרה לפני גרשון קניסמל וקבוצה מתלמידיו בחיפה, ובבבות השנים עמה לפני מריכת אמני ישראל.

"לא אכפת לי, היא מבטאת את ההבדל הרק, לעמוד עליומה לפני מאה ציידים, אבל אני במבוכה כשמציצים... אנשים לא מבינים" אמרה בדאיון לעירי. "שבוה שאת מבינה את בגריך עוד לא נחשפת לזולת. להיפך, כשאנחנו מתפשטים, או באופן אינסטינקטיבי אנחנו נבגרים. תהליך החשיפה הוא אורד. איני וקשת אילולא חיתי צריכה לעבוד בעידוקן חיתי מעריפה לרגמן בבגרים. אין פה בכלל עניין של אקסטיביצינויות, מה שמעניין אותי זה מהות האדם באמנות. פעם שאל אותי תלמידי של קניסמל, שאלה שמא חדרו ונשאלה כמה וכמה פעמים האם אני לא מרגישה כמו זונה. נדהמתי מהשאלה, ריק אחרי רבה שנים היתה לי תשובה: שאם אני זונה, או הצייר הוא מרטור".

שלוש שנים היתה לייל בריכאון קשה, את וציאה התגנית ממנו צינה לא מכבר במציג בביבר המיצגים ע"ש ריונטוף, ומי שזרז ראה את לייל עטומה במרין שוורץ משליכה מאחורי גוזה את כל הריכאונות, לצלילי הכולור של רוח.

המודליסטי המופרסמ ביותר במדינה עשתה ככה בחייה. כמעט את הכל האוטוביוגרפיה שלה מוצאים אב שתאסלם במצרים, אם נעמטה כרמי ימיה משפחות אנטנות וחבולת ער כקיצוץ (כית דר). מאו היתה, כין, חתה, מריבון, כשומר, הצעיר (כטכרית) הגיעה כהולט רחוק, מתקופת שווחה בקיבוץ, היא נוסכה חשיפה מסוג אחר, חשיפה שהיתה לה "חוויה קשה, אי, תובנית, שעונה לי פעיצוב אישיותי, אלה, לכמה חרשים, היא מספרת, וזה מניע תורו של חבר בקבוצה, וזה מנתחים אותו בנכחות הקבוצה מכל החוויות והתחומים".

מלבד אלפי שעות עמדה לפני וצורים למיניהם, כולל ילריגן בני המש, ומה קורס למודליסטיזם ולמודליסטיזם — קורס חדר במינו בעולם — היתה מריבון, תיכונים שווחה אמנות, מתבוננת אשנה, בת לוח, מוליכונות בפאריס, ערה עם חולי נפש באוסטלה שווריה, היח מנקה גבית יונות בבירסל ומחללת מרתר.

כות ויש לה אפילו דוקטורם: "עשיתי דוקטורט על נמיעה בטורפים החוקייחיים ברחוב".

גוף עירום בנוף עירום
בשנתיים האחרונות, במסגרת החיפוש נושא לשתי תעודות יצאות רופן: בראשונה יצרו את כבואתה האמנותית ארבעה ציירים (ירי רובין, בריקמא, בירדמן והדולר רובין), פסלת (סניה נטרא) ומלחי (סרגיו נטרא). אחרי סעמים רבות וחודות, שבח שימשתי במסריירע (בלתי אמצעי) על מצבי בזמן העבודה ובכלל, נצברו כתובי ניסיון, ידע ורצון למסד את כל כולי לקבוצת האנשים.

בספטמבר '84 גייסה קבוצה של חמישה אנשים לפרייקט שקראה לו "מפגש '84". חלק מהפרייקט כלל מופי שבוע של גוף עירום, ליר גוף עירום, במדבריות ים המלח, צירוף שהגיע חדרונה קבוצתית נוספת של לייל ורוד לילה, שמודל אינו חייב להיות יפה, אפילו להיפך, ובכלל, מודל יכול להיות כל אחר, אפילו איש בישל. אבל אז יצא ציור עם ביסוי בישל.

מודל צריך שתהיה מתובן ודימה, ודימה המורכבת מהקול, התנועה, המחשבות והטעם האיש, אני סוחבת את האנשים בלפי בימיותי על ידי הפשטות שלי וחוסר אמצעי עוזה, בזון תכשיטים וצבעים, יותר מזה, למודל לאנשים מתאים מישות, שיהיה בו איזה שהוא עיוות גופני, חסר פרופורציות, יש לי ישבים גרולים, רגליים קצרות, אף נשרי וחלק עליון רק, לקחתי את התמכבים שלי בנושא הזה והפכתי אותם למקצוע וכו".

לייל שוורץ (37) לא רואה בגילה סיבה לראגה. אין שום מקצוע בעולם שיותר מתאים לעסוק בו בכל גיל, כמו המודל.

אין נמיעה שאדם שחגיע לגיל 100 יפסיק מלשמש בנות אינפורמציה. בכל שאדם מודקן וחי את חייו הוא הולך ומוצא את עצמו, וזה התבונה שמודל צריך. מודל אינו צריך להיות צעיר, מודל צריך להיות מעניין, מודל צעיר לא תמיד מעניין, מודל, לכן, הוא מקצוע לכל החיים.

מודל עירום, בדרך הסבע, מושך אחריו שאלוח אידיביות, ללייל, שלא יהיו אהבבות, יש נבולות בודדים, אני אוהבת לראות אנשים מחבובנים בי, הדתבבנות הן זה והרכי הסת ביחור שקשר את המודל והאמן. אבל אני לא נענית לרדישה של צייר שרוצה לראות אותי בתנוחה לארבעיה, אתה לא תקבל ממני דבר כלשהו שלא קיים בי.

"אך מי שנחשף באמח, היא מרגישה, הם האנשים שמציידים אותי, אני מתפשטת בכדי לעזור להם לרעה היכן בריק מתחבבים האנשים, אבל את החשיפה האמיתית — עובר האמן".

מודל עירום הוא גם מודל לסקרנות ומציצנות, לכל המסתקרנים, לייל שוורץ מונה לחשוף גם את תססה הזה בחייה ותא מפתיע, בחולט שונה מהדמי. אני חיה כמו נידרה.

לייל שוורץ, מודל עירום הכי מפורסם בישראל תולבת עם חשיפה ער הבוק.

חשיפה

מאת עמירם כהן
צילם חולי המעקל

חשיפה

18

18

מלך בית ישראל

כל העובד בירוק הירוקי 181 תורה ומשפחה על הבית המורד והולך ונבנה שם צורה על דם והפרינה בית שאינו דומה לבית אחר בלשון. משכנו בירוק בסמלים ציורים ומעשי גילוח שכל אחד מהם ייתרתי בלבדי ואינו חודר על עצמו.

מירו הבונה בית בות ומי יהיו האנשים שיבנו בו האם גם הם יהיו מורדים? לאונרדו דה וינצי (1519-1452) צייר פסל ארכיטקט, מהגרם, פילוסוף, מדינאי (ומה לא) אמר: "הגורל הנודע ביותר לאמן הוא חוסר יכולת להביא את התאוריות שלו לידי הגשמה". כשמתבוננים בבית המורד ברחוב הרקון נרמה שבונה אותו אדם שלא היה מוכן להשלים עם "חוסר יכולת" מעין זה. הבניין נראה צד ואורך מאוד, וכל התים מכיון כמו מתנגדים מפניה הבית בוחק כלובנה, ובשיל צבעים שהאמנית שלומית סלוביניצקי העניקה לחיות. את הגג הפכו לגינה, ואת החזית המודרנית לנן תלוי. וכבר היום אפשר להתענג על שילוב האלמנטים של גינות פיסול וציור.

השלישייה המובילה

לפני הבית, על גדר רקה, ישבו שלושה גברים שלוש הבנות שהנה, תכננה ובונה את המורדים אשר בסיומו ישמש כבית מגורים לאנשים מאר עשירים שהם גם כעלי טעם נועז ולא שגרתי. יוראל בולג, אשר מחלק את זמנו בין ישראל לארץ מולדתו שווייץ, הוא האיש בעל השניעון לשלמות שכיום, הוא משקיע את כספו בחקמת בניינים מיוחדים ברחבי העולם. מוצאים מקום יפה ומקומים בו בית, הוא התאדיר לראות בגינה, ילדי איטליה, מאוהב בנף הישראלי. העובד אצלו כבר כ-20 שנה. השלישי בחבורה הוא רוד אפרתי אשר עלה בשנת 1948 עם חריו מפרסיה לישראל והתחיל את הקריירה שלו בתכנון בניין, היום, רוד הוא אחד ממנהלי העבודה המבשרים, הריקנים והאחרים ביותר במקצוע.

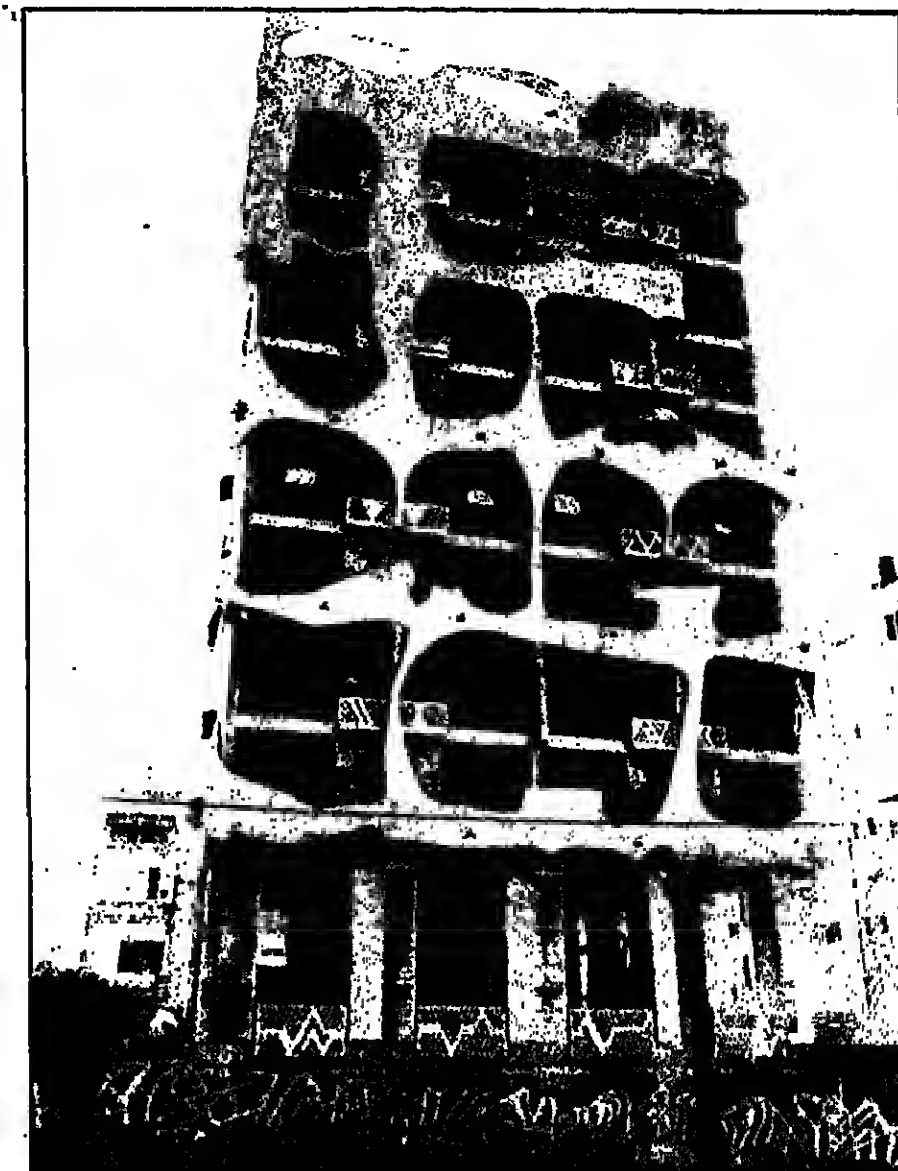
שלושתם אהבים לרד על "הבניין", שלושתם שתקים כשמוכר בהם. משפחת בולג שייכת לוחית הקהילה היהודית בשווייץ, משפחה ענפה שומרת מסורת. פעמקה דורות במסורת ישראל בולג למד שנים אחרות בשיבה בירושלים, שם השתתף מכל המוסדות הדתיים, הוא ציגילי נלהב בעל רעות והבניות, שאף לשלמות, וענשה להשי איד לירות הבאים יצירות אמנות שוודות במבנים ארכיטקטוניים, תכרו למשימות אלה הוא ליאון גיינדה, פרסקציניסט אמיתי.

כא הגה ציין, ראש עיריית תל-אביב, מספר בולג, "המסורב ואמר: איזה עקמונות העמדתם כאן ברחוב השקט הזה ואי אמיתי לו שזה הבית הבניין שיש בישראל. שום סרגל לא יכול להיות ישר יותר. מה שגורא עקמונות הם הקדושים. בשליאון מעמיד עמוד הוא ישר וקוקו, אם ליאון מקום תומה הוא ישרה לפי פלסטיים, עד שכל טיפת מים תישאר באמצע, ואפילו גולה אחת תנגלל אם לא ירחפו אותה". רוד סיפר שהפועלים טעו בכמה מטר-מטרים בונה שכו המדרגות, איש לא הבחין בהבדל, אך ליאון מרד כל מדרגה הוא היה המום בשותבר לו שלש והרש, ואמר — לרדום ולבנות מחדש... היה קשה מאוד למצוא שיינים טובים. פסלו קבוצה אחת קבוצה, רוד הקבוצה העשירית עברה את הבקורת. בולג אומר שיש אחרון מהצעותיו על טיב הבניין לרד, "השלישייה" איכות הבניה מגומה לא פעם בגלל שיטות עבודה לא מקצועיות. אן כתיספ שלמדו את המועלים לבצע עבודה מקצועית, לרעת ליאון, כל עבודה לבניה הוא עבודה מקצועית, ואסור שיהיה פגם וכל חקם ביותר.

בית שרוקד עם הגלים

לישראל בולג רש את שנת האדמה בירוק הירוקי, בסוף שנת 1970 וליאון התחיל בתכנון מרד אחר נבנה והמיר נראה חיה לשני ארכיטקט החלומות ששטחו לא בולגו כמו שום רגל. אך ויכל לבנות בניין במחוז כמה מטרים מן הים, שיהיה חשוף לרד תחת הים וישליל המזרחים אשר אוכלים את הברזל שבבניינים. ואפילו את עצם הבניין רצינו לחקם בניין מעל לתל, אומר ליאון, כך שהם יוכלו ללחוד את רגליהם מבלי להרסו בניין שיעמוד שלם ויחיה אחת שתחיה ותשמע רחשי גלים. שתחיה ותשנה את פניה כגוף חשמים במערכת.

התחילו לחלש חומר שיחיה עמיד בקרבה

הים. בטבניון ערבו ולפי קשת ליאון וישראל סדרת ניסיונות, ומצאו שהחומר המתאים לחדושתם הוא פורצמנט, חומר עמיד וחוק, שאפשר להשתמש בו בעודי 4 ס"מ בלבד. במעם שנתיים נמשכו והבניות עד שנמצאה הנוסחה והתל בבנייה. כל שכבות החשמל והכיון נעלמות מן העין, וגמצאות בתוך הבניין, השלר נבנה בחוררות כשיטת יציקה חרשה, חוסיטו ברולים במקום כיסודות ורק אחרי שהמגרסים והם היו בטוחים בטיב הבנייה, עברו לשלב חדש ואפילו את דורי השמש חסו והסתירו.

את מורכבות המבנה ותפארתו אפשר לחשו רק בשמחתוכבים בתוכו, נוננים כשרים, חשים, מלטים, בנו למשל, את סעקה המדרגות, בכל קומה הסעקה עשו כסגנון ורגם שונים העץ עשו שכבות שכבות חדרות מקסמות, כעבודתיה מעיק המרפסות עשויים ברנס סיליגיאן, מפרות אל-חלה, כל מעקה נראה בחפץ אמנותי, וכשעומרים ליד מפתחים לנעת בו, כי יש תחושה שיתמוטט, אך במדרגה חבדר שהעקה חוק ממלרה, ורק מדרגה שביד, ארבע קומות ועשר ריחות בבניין, וכל ריחה שונה משכנה. בקומה הראשונה ריחת של שנים וחצי חדרים, שרפסותיהן פתוחות אל "סביד" קפ, החושב לחלק מדרגה הריחה וריחה והגרולה נמצאת בקומה העליונה, שלה שייכת בריכת שחייה קטנה על הגג סוכה ובה עץ ספסלים ותצפית מרהיבה על הים.

בונים פסל לירות הבאים

כמו רוב העובדים בבניין, כך גם הניע רכובוט אל לאון, ישראל, רוד, רוביס הגיע עם משפחתו ביאנסה שלו מדרום אמריקה. הוא סיטיקאי-יבש, ומומחה במלחמה בקדויות במיוחד זאת תגורת על ידי מרחים הוא יבש ביאנסה שלו במיתות של תליאביק ועקב אחרי המרחא ומתחם, של צמיחת הבית. המרחא ים אחר תגורת לבית ובקיש לתכנון מקורב. אחרי כמה שעות בבית בקיש — אנא תנו לי לעבור כאן, אפילו ללא השלום. הוא השליך במדרגה חרם מן חדרו חרב שליו לעור כמה שביעות "חרור" רבויש ומשפחתו הפיתה וצוות הבית המורד יחוש בחסותו.

אבי בן 22, חושב על עתידו, ויחידים בשנות מן הים עקבו עיניו אחר צמיחת הבית, ראינו את הבית ולאסילאס היתה לי תחושה שאני חלק ממנו. וים אחר נבשתי לשם, גשמי את בולג, שאלתי: אולי אפשר לעבור כאן בולג הביט בי ולא שאל דבר, אמר: בואו תנסה

ישראל בולג, בין ישראל לשווייץ

רוד אפרתי: בשותף, דיק, אחרים

אבי היה חשמלאי, ועבדו הוא נצא למס בשכע לעבודה מחוק אינול המיטת נשמש ויום נשם ושמר על הענינים אומר: כאן יצרים בית, אבי רחל למס ארץ אפשר לעבוד כאן ולא להחזק אמן ומה יהיה בשוגמיר את הבית אבי מחייך ועונה קצת בנישנות, ולמוד ארכיטקטורה, זה נבנו לו לתל הוא יחיד בדרגה, ומי ששעם ענן מתחזה כבר לא יכול לעשות משהו נכון. איתו לעבוד אחם, להיות ראוי להם. שמוליק, רק בן 26, אך ברז שמוח אחרי גמר השירות בצבא, סילל געולה תמים עבודה, אך חיש אתגר, שולק מה ומרבה לחירו. אני לא עונה כאן, הצדד אני חי כאן".

רוד אפרתי, מנהל העבודה מאמר, תי השתנו, הוא אומר, אסור לעשות כנה השניאה הקטנה ביותר, אבל יש גיבול ש ששים משהו יפה כולם מאשרים בנה מחל מתקנים, במובן שקל יותר לעב בשאין בעיות תקציביות, אבל לא הקיט מל מרין אותנו, אנתנו מונים סל לחת הבאים.

במרתף — אולם רחביידיס תהול ל יר 15 עמורית, לכל עמור ראש מונו נב כל עמור שונה מרעה, על תוקפה תהול המספרים 1-1-1, "תוקף" ושאלתי את איה סין תשובת תלמאי ותו ודא חידו ושה הבית הוא נבנה בלי חשבון, שתפחת למסעל של מלגה שצירה בצבעים מרהיבים את החיות והפחה שעל קירות הבית, יחופה בין שנים לבד וכדייקנות רבה יחופה בין שנים לבד שבנצאותיו נוני ודד-אייז וכלת למלג למעלה מתחת לקשת בענן, למעט טענות לעין, טס לו מסוס של סורסיאלי ועלולת ארם, בולג מחייך ואומר: אני יחיד מולות כסולה ישראל ושווייץ.

חולה בחיריק הבית

שבנו על הפסלים חזקוים על גומת לפנינו הים בחול ירוק חלק כסא וזה כפרסרים באופק, האוויר חלק כשח וזה נראית יפ כאגרה מאלי לילת חלק נב לתחתים חסונגנים נשבת וזה קילנה באליו הבית הוא המקום היחיד המשתנה היסתייבתי המקסים, שכחתי, שלא אורם לעולם, יגמר לבנות אותו, יבנו וידם ויותר לא אוכל לשבת כאן.

הבניין לדוחו של מר, שרים ומס ביר ישראל, ישגר חרשים רבים באמנות, חת לתליאביק כדי למלא את הבשיות וזה בקומת הריבועית מל ישראל וזה למס שלא תמבד לי את מרחית איפה לשלם כל מרה, אפילו עשות יאלי וחל איך בולג בשליו, אני לא מוכר שום דבר, שחית לא יהיה מוכן, אנתו לא רוצים שיש אלינו בדישיות אן בקשות לשנייה יל הבניה, ואפילו בשעת הבניה אנתו מרח אן מרחים, פרט זה או אחר, מי שיש את אלי, אחרתם, אפילו אצל ערירית, אבקש שום שני, רק המכון לא אורח בכל מעם שאני בישראל אני לא חתה אומר, מסא שראיתי את הבית נסמתי הבית, אני חולם עלה, יש לי רעיון את אוכל לחיות בתליאביק בבית אנתו את מר בולג הוא ישעם כלולת אש למכור לי את חרית, אשלי חתה לא חתה, יכולת, לגור חרית, 181, אני כבר לא חרית חמנורים שלי, אני לא שרוצים לגור אהם, כל בניה שם חיים כוחם מן החוץ חתה

ליאון גיינדה: בית חשוף לרוחות הים

הבית המשוגע

מאת חיה יוסף
צילם בועז לניר

27.3—21.3,86
מוטף רדיו ומלווי

21.3.86

14.8 האוניברסיטה הפתוחה מאנה
מגרלנה ועד האיגווציות (כאך)
משחקים בשניים
10.0 שגוען הריקוד, הריקודים
חסלונים בשנת העשרים של המאה
מלחמת העולם הראשונה סריקע.

צוֹרֵם	15.3
עֵדב חֲרֵשׁ, מוֹסֵף לִשְׁבֹּת	16.0
יִצְחָק הַחֲזוֹנוֹת (עֲרִיבִית)	18.8
כֶּאֱם וּבִרְמָה	18.8
לִקֵּט שִׁירֵי (עֲרִיבִית)	17.2
מִרְעַ עֲרִיבִי	17.8
עַל הַמִּרְקָע (עֲרִיבִית)	19.2
חֲזוֹנוֹת (עֲרִיבִית)	19.8
שִׁירֵי לִשְׁבֹּת	20.0
מִבֵּט לִיל שְׁבֹת	20.1
עַל חֲתוּי חֵם	21.0
חֲתוּרֵם - מִרְעַ עֲרִיבִי	21.6
מִבֵּט לִיל שְׁבֹת	22.0
חֲזוֹנוֹת לִשְׁבֹּת חֲרֵשׁ	23.0

[illegible]

22.3.86

21.2 סמורני: משחק השבת
22.2 מופע הבידור המלכותי 1984 —
המעם היה המופע בנוכחות המלכה
האם, הנסיך צ'ארלס והנסיכה דיאנה,
אמנים רבים, שאלתם כמופע זה
וכתבו: מורדיל ריון — אמני התלבו

על קרת מול וניאלם — קסמה
תמוסוקים גייסם גאלויי הנרי
מאנזי, השחקן והזרז קיל ועוד
38:8 מסוקי של מקום — מבט אל תכל
ארץ מנשה בקיץ (זארי אצור)
תרשק

23.3.86

20.02 להיט בראש — מצעד להיטים
עבריים על פי המצעדים של רשת ג'
וגלי צה"ל. משולבים גם סומונים
סלהיטי תז"ל. מנחים: שרי צה"ל
ומשה סורד
21.02 מבט לתרבות ומוסיקה שער ראשון

21-44. עונג און הילדא — מדרד דרסה
אנגליש וואס האט פארשטאנען
11925. הונדערטער רובע באלון בו
ירון ויגשל שטובע, ירון דורמור,
הונדערטער הצעליע מיליאן
משפחה וואס אלס וואס וואס
ירוק געבאט מן ושרי תבוא
21-44. מן השאלה — מבית שבע
הונדערטער
מקומות שנים בארץ הוקל מל
שאלות מעצירי ירוסא, לפי צו
של משפחה
23-50. יום: כלל — מדרד מנה

24.3.8c

משעשעת באירת הסרטים התומדות,
עם הפנטזיאי ג'ולין שגורן —
בתפקיד המנצח, וסמי ריכלין
בתפקיד משרתו האישי
21. פליטת מה — קטעים מתוך
הצגת חיזק של דודו טופו

82. המלמד, פירוש שמל של איציק
מנגנון בנוסח עברי של חיים, חסד
סידור ובימוי שוקנים שמואל
כונים, השתתפותם אברהם מר
ששי קשת, שני חזא"ל, יעקב נח
פירא, אבנר וישינצקי ואני צור
דובי ולדז בת אר המוסקה 2001
דורנילסלוםס, הכביח כידור
נרובית, אסאקסה של העירובנים על
שרות חתן שלהם נצמץ ולי אורח
האחים של הירולדום המצוי, חסד
תעקרה של השירלום במאליקתקסידור
מתחילים עוד במכרונת כבית חסד

25.3.86

20:02 — לכבוד מורים צוות "כול"י
טק' ממעיל את המצלמות הנסמרות
תפעם לא ברי תשנות, כי אם להשי
תעשע
20:40 כתוב בעיתון — תבנית מיוחדת
למורים.

21.00 מנחם חורשט
21.30 אגורג' - תזדון מוקיטס מוסק
שעורעם שמוכטע עם מוקיטס ומנחם
רוד - באיירע מוריס שמוכטעס
תזדורת מסימאנור ידעליש רוד
השדירד ביצורע פאך שטייל
השמוכטע ריען שור, קאך חורג
אלה, השמוכטעס ריען, אהנה
קמבינען חורגליס, אלע תזדורת
ריקן חור, חמנה יאכט שטייל
חורשט, מוסקדריס, חמנה
מוקלט מושלחט קול בתאור
ידעליס.

26.3.86

יְרוּשָׁלַיִם לְפָנֶיךָ מֶלֶךְ מִיּוֹשֵׁעַ הַמֶּלֶךְ
בִּירוּשָׁלַיִם הַעֲתִיקָה אֶת הָאֲגָדָה
הַמִּסְתֵּרִית עַל־פִּי מִסְתָּדִי שֶׁ
יַעֲקֹב אֱלֹהֵינוּ מִשְׁחָקָה בִּרְכּוֹת מַעֲשֵׂה
יְדֵיךָ שֶׁל רֹכֵבֵת בִּנְדָה וְחָלָה עֵינֵינוּ
הִנֵּנוּ לֹדֵלִים מִגִּישָׁא אֶת הָאֲגָדָה וּמוֹמִי
בְּשִׁדָּה וּבְרִיבָה

21.00 מבט לחישה.
21.30 "מקור".
22.05 גן. מוראן האדם — כרם.
מלוויה.
23.45 פסקו של יום החישה.

כרם מלוויה: גן מוראן

27.3.86

חזקת (ערכית)	18.80
בזירות מבט	20.00
לקראת שידור	20.02
מבט ספורט	20.15
שנים יבוא	21.80
מבט לחזקת	21.00

[illegible]

זמזרח-הת'כונ

המלוויזיה הישראלית

יום שישי 21.8.30

13.00 דרודו בינלאומי וסרט מללי ורק בערוץ
17.00 דרודו בינלאומי וסרט מללי ורק בערוץ
18.00 לילי 18.00 לילי 18.00 לילי 18.00 לילי
20.00 דרודו בינלאומי וסרט מללי ורק בערוץ
21.00 לילי 21.00 לילי 21.00 לילי 21.00 לילי
22.00 דרודו בינלאומי וסרט מללי ורק בערוץ
23.00 לילי 23.00 לילי 23.00 לילי 23.00 לילי
24.00 דרודו בינלאומי וסרט מללי ורק בערוץ

בצומחית. 18.20 על סעס וריח (ערצ) ב. 9.00
 בורמית. 19.30 חרשת בערית. 20.30 שמוז ל
 (קוסמיה אנגלית). 21.00 כוכב מצית את עצמו. 21.30
 חרל. 22.00 חרשת באנגלית. 22.10 סט עלילת
 מלא.
יום ראשון 23.5.86

[illegible]

1.3.1986

רמי שליו

19.00 חמנה מסיקתיות
19.57 מגישים שיר
20.05 קונצרט ליל השבת, באג
קונצרט ברטנבורג, סט. 6 בס.
מנצח, היידן רביעייה בליקס
בה סטער, ביהם מדינה סט.
החור המסיקה למנצח העם
החור המסיקה למנצח העם

רשימת א'

71.39	מקסי המנה
68.39	משלש גמון לבית שטח
	וחבן נשרה א'

שעה	שם
08.00	באגון מילון, פתח
08.05	אבנר קור
08.10	מנחם לנולס
07.07	אסתר בוקר, צביקה שטרא
	ועיתון סוף השבוע
08.03	בוקר סוז, ישראל שט
	אקטואליה וזימ
08.03	כרל גנעס, עט מילר בסד
11.05	קלה ליל, טאטע אלכס אנסקי
12.03	מנחם שטעין, נעלעטע
	וידען נא
14.05	ערד ליל, שטעט, עט שלמה ארז
15.03	תאודור, עט משה ארז
	לוי מנחם מיכאל, עט נח

12.05 השירים והפזמונים עלי חיים
קצין מארח את השחקנית מרים
וזה
19.05 מערות הלב — ערנה עברון
משוחזרת עם השחקן שלמה
בראב
20.15 מבט לתעשייה

20.38	ל על והקו לבדו שמיים של
מוסקה	ומשחקי רדיו נוסח
מוריס	
22.05	קולש קולש קולש — שמיים של
שירים עז נ"י לבנה	
22.06	מנע רדיו חזקניסטר של
זאב קטן	
22.06	ל רדיוס לישון
22.06	לילי זאב, שירים עזייה

